

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/33/2017
Identifikačné číslo spisu:	3715010350
Dátum vydania rozhodnutia:	18.07.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:3715010350.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Františka Moznera na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18. júla 2017 v Bratislave v trestnej veci obvineného W. K., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. d) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Tr. zák., o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 16. januára 2017, sp. zn. 23To/105/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného W. K. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica z 13. júna 2016, sp. zn. 1T/68/2015, bol obvinený W. K. uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 písm. d) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby roku 2000 až do 7.12.2010, v byte č. 51, na I. M. č. XXXX/XX v B., v ktorom v tom čase býval so svojou manželkou Mgr. S. K., dcérou Ing. S. N., rod. K., synom Mgr. W. K. a dcérou X. K., sa neprimerane, agresívne a neadekvátne správal k najstaršej dcére Ing. S. N., rod. K., nar. XX.X.XXXX, ktorá mala v čase začatia páchania trestnej činnosti len 14 rokov, a to tak, že ju najmenej jedenkrát do týždňa bil bezdôvodne najmä po tvári, ponižoval tým, že jej vulgárne nadával, vytykal jej, že mňa v domácnosti veľa vody, elektrickej energie, v nočných hodinách sústavne spratával riad, s ktorým robil hluk, púšťal si hlasno televízor a nereagoval na upozornenia manželky Mgr. K., aby prestal, v dôsledku čoho poškodenú budil zo spánku, mával výbuchy hnevu, bezdôvodne kričal, pričom po psychickej stránke veľmi trpela aj správaním sa obvineného K. najmä voči jej matke Mgr. S. K., ktorej tiež, najmä v období od začiatku roku 2008 až do 7.12.2010 vulgárne a oplzlo nadával, a to aj pred deťmi, bezdôvodne ju fyzicky napádal, škrtil ju, vyhrážal sa jej odrezaním hlavy, pustením psov, naposledy dňa 12.10.2010, kedy svoju manželku pri hádke fyzicky napadol tak, že ju udrel sklenenou fľašou po čele a spôsobil jej tak tržnú ranu o veľkosti 1 cm, pričom v dôsledku tohto konania sa poškodená Ing. S. N. vždy roztriasla, mávala bolesti v žalúdku, obávala sa príchodu domov, pretože

konanie obvineného K. bolo nevyspytateľné a nevedela, čo môže od neho čakať, zatvárala sa pred ním do svojej izby, na ktorej v jednom prípade vytrhol v agresívite dvere, uzatvárala sa do seba, nemohla pokojne spať pre desivé sny, mala sústavný strach a pociťovala stály stres a mala tiež obavu o svoj a matkin život a zdravie.

Prvostupňový súd obvinenému uložil podľa § 208 ods. 2 Tr. zák., účinného do 1. januára 2016, za použitia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obvineného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon testu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Krajský súd v Trenčíne rozhodujúc o odvolaní obvineného W. K. proti uvedenému rozsudku súdu prvého stupňa uznesením zo dňa 16. januára 2017, sp. zn. 23To/105/2016, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného ako nedôvodné zamietol.

Proti citovanému uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne podal obvinený W. K. prostredníctvom obhajcu dňa 5. mája 2017 dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. g), písm. i) Tr. por.

Naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. vidí obvinený v tom, že podaná správa psychoterapeutičky MUDr. X. K. nespĺňa ani základné kritériá pre jej použitie procesne nezávadným spôsobom v predmetnom konaní ako dôkazu v konaní pred súdom a súčasne je v hrubom protiklade a zásadnom odbornom rozpore s vypracovanými znaleckými posudkami jednak znalcov psychológov, ako aj znalcov psychiatrov, najmä v rozpore so znaleckým posudkom súdnej znalkyne PhDr. Eleny Fusekovej z odvetvia Klinická psychológia dospelých a odvetvia Klinická psychológia detí č. posudku 46/2011, tiež v rozpore so znaleckým posudkom č. 23/2012 a č. 34/2012 znalcov psychiatrov MUDr. Antona Puchoňa a MUDr. Imricha Glézla, taktiež v rozpore so znaleckým posudkom č. 55/2011 a 22/2011z odvetvia Psychiatrie súdnych znalcov MUDr. Stanislava Hastíka a MUDr. Kataríny Lonckovej, taktiež v rozpore so znaleckým posudkom č. 215/2014 znalcov MUDr. Svetozára Drobu, MUDr. Juraja Lexmanna, PaedDr. et Mgr. Klaudie Šankovej, tiež v rozpore so znaleckým posudkom č. 25/2013 znalca z odboru psychológie PhDr. Jána Šútovca, PhD., ako aj v rozpore s ďalším výsluchom tohto znalca.

V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. obvinený najprv doslovne zopakoval skutočnosti, ktoré uviedol už v podanom odvolaní. Nad rámec týchto skutočností upozornil na to, že MUDr. K. pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní na súde prvého stupňa doslova uviedla na otázku obhajoby: „Áno, bol za mnou môj priateľ kapucínsky mních Ing. R. I. a od toho som sa dozvedela celú anamnézu a podrobný popis života od detstva až po súčasnú dobu Ing. S. N., pričom sa zmienil podobne o jej ťažkostiach a vyžiadal si u mňa terapeutické sedenia menovanej Ing. N., čomu som ja vyhovela, s menovanou som medzi štyrmi očami viedla rozhovor a po tomto som napísala krátku správu, o ktorej som však v tejto dobe nevedela, že bude alebo by vôbec mohla byť použitá pre trestný súdny proces, lebo podľa jej slov doposiaľ nikdy ako znalec takúto správu nepodávala, a ani sa necítila byť oprávnená ako znalec posudzovať verifikovane takéto otázky pre potreby súdu, ona údajne iba ako terapeut na terapeutickom sedení s pacientkou vyjadrila svoj názor psychoterapeuta na pacientku, ktorá sa u nej na žiadosť jej priateľa kapucínského mnícha Ing. R. I. terapii - rozhovoru zúčastnila, pričom dôvod jej terapie boli jej osobné problémy, s akcentom najmä na jej problémy vo vzťahových otázkach s jej nastávajúcim manželom.

Následne obvinený uviedol, že po tom, ako sa jeho bývalý švager, kapucínsky mních Ing. W. I. - brat Y. dozvedel o tom, a to od svojej sestry, teda od jeho manželky Mgr. K., rod. I., že v tejto veci neprebehne súdne konanie, ale že príslušný dozorujúci prokurátor Okresnej prokuratúry v Považskej Bystrici po dôslednom vyhodnotení veci, keď pred týmto rozhodnutím opakovane vrátil spolu s príslušným spisom pokynom vec na došetrenie polícii, následne vo veci meritórne procesne rozhodol tak, že vec v súlade s ust. § 214 ods. 1 Tr. por. postúpil uznesením č.k. Pv 55/11-40 zo dňa 21. mája 2012 na prejednanie Obvodnému úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy Považská Bystrica ako

priestupok proti občianskemu spolužitiu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, uviedla do zápisnice na hlavnom pojednávaní MUDr. K.: „osobne ma navštívil a informoval i s jeho ospravedlnením, že musí celú vec riešiť na požiadanie jeho sestry Mgr. K. a že požiada jeho známu lekárku MUDr. K., aby ona po vyhotovení všetkých znaleckých posudkov, ktoré ma objektívne z ničoho neusvedčovali, urobila nejaké sedenie ona s mojou dcérou, nakoľko sa mu sťažovala ako svojmu strýkovi, že má veľké problémy vo vzťahu, taktiež s inými intímnosťami vo vzťahu s jej už teraz manželom p. N., čo však vyústilo v úplne iné závery a najmä ničím nepodložené domnienky o údajnom posttraumatickom syndróme, na základe ktorých bol súdom I. stupňa toho času už právoplatne odsúdený.

Ďalej poukázal na to, že v prílohe podaného riadneho opravného prostriedku - odvolania bol pripojený okrem ďalších listín aj Rozkaz Obvodného úradu Považská Bystrica, odbor všeobecnej vnútornej správy č. VVS B/2010/02963-02 AP 11, 2010/360, ktorým bol postihnutý za príslušný priestupok, kde však tak ako mu bol rozsah priestupku kladený za vinu mu ani nebolo takéto konanie preukázané, ale za jeho čiastočné konanie bol riadne postihnutý a nie je teda možné dvakrát ho postihovať za jeden skutok, nakoľko takto popísané konanie zakladajúce naplnenie skutkovej podstaty priestupku je popisované i v napadnutom rozsudku súdu I. stupňa.

Záverom uviedol, že sa opakovane snažil dosiahnuť, aby súd prvého stupňa vykonal mimoriadne dôležitý dôkaz pre objektívne posúdenie celej veci a to výsluch súdneho znalca PhDr. Jána Šútovca, PhD., na hlavnom pojednávaní, taktiež výsluch znalkyne PhDr. Eleny Fusekovej za účelom dopočutia a podania detailného vysvetlenia k jej znaleckému posudku č. 46/2011, tiež opakovane žiadal a to i písomným podaním súd prvého stupňa, aby vykonal ďalšie dôkazy mimoriadne dôležité a zásadné pre náležité posúdenie a rozhodnutie vo veci a to vypočul svedkov O. W. a F. W., W. B., L. W. a W. W., G. K. a Ing. R. I. - kapucínskeho mnícha v reholi kapucínov, ktorého výsluch je mimoriadne dôležitý vzhľadom na vývoj tejto trestnej veci a tiež s ohľadom na jeho výsluch ešte počas prípravného konania z pred viac ako štyroch rokov, kde sám potvrdil svoju angažovanosť vo veci svojej sestry, bývalej manželky obvineného Mgr. S. K., najmä jeho snahu dopomôcť jej k rozvodu manželstva s obvineným a jeho mimoriadnej snahy preukázať na ich rozvode manželstva iba vinu obvineného, čo sa neskôr aj jeho konaním voči MUDr. K. potvrdilo, pričom preukázanie viny obvineného v konaní pred súdom má podľa jeho slov prispieť a byť použité takéto rozhodnutie aj pred manželskou rozlukou pred cirkevným súdom, čo on ako cirkevný hodnostár aj dosiahol vyhlásením právoplatného, týmto dovolaním napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v spojení s uznesením odvolacieho súdu.

Obvinený je ako dovolateľ presvedčený, že vykonaním vyššie uvedených dôkazov, po tom, ako bude jeho dovolaniu vyhovie, dospeje súd v danom prípade k záveru, že sú tu dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., teda že rozhodnutie napadnuté týmto dovolaním je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Zároveň dal dovolaciemu súdu na vedomie, že všetky návrhy na vykonanie dôkazov, ktoré vyššie opísal, už boli opakovane navrhované pred vykonaním opakovane odročeného hlavného pojednávania, doposiaľ však bezdôvodne vykonané neboli, dôsledkom čoho vydané rozhodnutie napadnuté týmto dovolaním je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, nakoľko v dôsledku nevykonania včas a riadne navrhovaných dôkazov v tomto konaní nebol doposiaľ náležite zistený skutkový stav v tejto veci a súčasne na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Na základe uvedeného považuje vydanie napadnutého rozsudku za mimoriadne „skrivodlivé“, nespravodlivé a neobjektívne voči svojej osobe, s týmto sa nevie vyrovnáť a je pevne presvedčený, že po tom, čo bude vo veci vykonané konanie o tomto dovolaní na najvyššom súde, kde bude súdom zistený dôvod dovolania v súlade s § 371 ods. 1 písm. g), písm. i) Tr. por., po vyslovení tohto výroku súčasne v súlade s § 386 ods. 2 Tr. por. dovolací súd zruší rozhodnutie napadnuté týmto dovolaním, ako aj chybné konanie, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo a súčasne po zrušení rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd podľa okolností prípadu zruší aj predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa. V prípade, ak by dovolací súd zistil, že nezákonný v tomto prípade len niektorý výrok

napadnutého rozhodnutia alebo rozhodnutia súdu prvého stupňa, a ak je možné oddeliť ho od ostatných, požiadal obvinený dovolací súd, aby zrušil len tento výrok. Obvinený zároveň požiadal, aby dovolací súd, v prípade ak vzhľadom na náležitý dôvod a zruší hoci len sčasti výrok o vine, aby súčasne zrušil celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Súčasne obvinený požiadal, aby dovolací súd zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Dovolanie obvineného bola dňa 12. mája 2017 doručené prokurátorovi Okresnej prokuratúry Považská Bystrica, ktorý sa k nemu do dnešného dňa nevyjadril.

K dovolaniu obvineného sa dňa 19. mája 2017 vyjadrila poškodená Ing. S. N.. Uviedla, že skutočnosti, ktoré obvinený W. K. vo svojom dovolaní uvádza, sú nepravdivé, zavádzajúce a nemôžu spôsobiť iné rozhodnutie vo veci samej. Opakovane zdôraznila, že to, čo uviedla pred Okresným súdom Považská Bystrica, ako aj v prípravnom konaní, sa skutočne stalo, ona sama to musela prežiť a povedala len pravdu. Rovnako pravdu povedala aj jej mama Mgr. S. K.. To, čo uvádza obvinený v podanom dovolaní sú len jeho fikcie, ktoré nemajú nič spoločné so skutočnosťou a ktorých cieľom je nepravdivo útočiť na iných, najmä na osobu jej strýka Ing. R. I..

Na margo vyjadrení obvineného v podanom dovolaní ohľadne znaleckých posudkov vyhotovených v trestnom konaní, resp. ohľadne správy a výpovede svedkyne MUDr. K. poškodená uviedla, že ako okresný súd, tak aj krajský súd sa dostatočne podrobne a vyčerpávajúcim spôsobom vysporiadali s týmito dôkazmi a svoje závery presvedčivo zdôvodnili. Poškodená nevidí žiadne nezákonné konanie vo vzťahu k týmto dôkazom, skôr má dojem, že obvinený spochybňuje zákonnosť konania pred súdmi I. a II. stupňa alebo naopak ich skutkové závery, pričom je zrejmé, že správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Obvinený interpretuje výpoveď svedkyne MUDr. K. spôsobom jemu vlastným, a to napriek tomu, že táto svedkyňa sa vyjadrila veľmi jasne a zrozumiteľne, presvedčivo prezentovala svoje zistenia a z jej výpovede vôbec nevyplýva to, čo tvrdí obvinený v podanom dovolaní. Okresný súd považoval svedectvo tejto svedkyne za dôležité pre objasnenie veci, preto ju osobne na hlavnom pojednávaní vypočul. Vo vykonaní a hodnotení výpovede tejto svedkyne poškodená nevidí žiadne porušenie zákona, ako to uvádza obvinený a už vôbec z nej nevyplýva a ani zo žiadnych vykonaných dôkazov, že táto svedkyňa by mala vypovedať pod vplyvom inej osoby, ako to prezentuje obvinený. Podľa názoru poškodenej je však pozoruhodné, že obvinený v súvislosti s touto svedkyňou nespomína tú skutočnosť, že k osobe svedkyne MUDr. K. a jej odbornosti a praxi sa vyjadril aj renomovaný súdny znalec MUDr. Droba, ktorý jasne uviedol, že MUDr. K. považuje za kvalitnú odborníčku vo svojom odbore a jej závery za vysoko relevantné. Zároveň súdny znalec MUDr. Droba vo svojej výpovedi pred okresným súdom zrozumiteľne a presvedčivo zdôvodnil svoje znalecké závery a konštatovania v jeho posudku v spojení s jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní poškodená nevidí rozpory, ako ich uvádza obvinený. V tomto kontexte sú preto námietky obvineného voči správnosti skutkových zistení okresného súdu úplne nedôvodné.

Poškodená tiež uviedla, že z podaného dovolania je zrejmé, že obvinený zameriava svoje dovolanie len na znalecké posudky a očierňovanie osoby Ing. R. I.. Z obsahu spisu však nepochybne vyplýva, že obvinený je usvedčovaný nielen listinnými dôkazmi, ale tiež ľuďmi zo svojho okolia, ako je matka poškodenej Mgr. S. K., súrodenci W. K. a X. K., ktorí najlepšie poznajú to, čo sa nám dialo a boli priamymi svedkami správania sa odsúdeného voči mne a presne a podrobne sa vyjadrili k tomu, čoho je odsúdený schopný a čo jej aj ostatným spôsobil. V tejto súvislosti preto poškodená na tieto výpovede odkazuje.

Na záver svojho vyjadrenia uviedla, že o charaktere osoby obvineného veľmi výstižne hovorí záver znaleckého posudku PhDr. Andreja Franeka č. 14/2011 zo dňa 30. júla 2011, ktorý uviedol: „Vyjadrujem sa, že obvinený má sklony ku klamstvám a skresľovaniu a nadsadzovaniu skutočností, ktoré ovplyvňujú, resp. znižujú vierohodnosť jeho výpovede.“. Je podľa nej zaujímavé pozorovať tú skutočnosť, koľko priestoru v podanom dovolaní obvinený venuje jej strýkovi, katolíckemu kňazovi Ing. R. I. a jeho očierňovaniu v očiach súdu. Nespomenul však tú podstatnú skutočnosť, že napriek tomu, že Ing. R. I.

je katolícky kňaz, obvinený sa neštítal nadávať mu do „chrapúňov a kokotov“, vyhrážal sa, že mu odreže hlavu a aj ho fyzicky napadol tak, že ho udrhel do oblasti tváre, čím mu podľa lekárskej správy MUDr. Mária Jurovčíka spôsobil pomliaždenie čelovej oblasti hlavy a nosa, s oderkou na chrbáte nosa o priemere 0,5 cm, za čo bol uznaný vinným v priestupkovom konaní a bola mu uložená pokuta 30 eur. Uvedené konanie jasne demonštruje nielen násilnícku povahu obvineného (a nie jeho prehnane pedantnú povahu, ako to sám uvádza v dovolaní), ale aj to, že obvinený vo svojom konaní nemá zábrany a svoje hrozby je ochotný a schopný aj uskutočniť.

Z prejednávania vyššie uvedeného priestupku zároveň vyplynula a bola preukázaná ďalšia podstatná skutočnosť, a sice že obvinený sa dňa 24. januára 2011 silou domáhal vstupu do bytu na ul. Námestie slobody 1565/23 v Púchove a to napriek tomu, že uznesením Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 1. decembra 2010, sp. zn. 5C/105/2010, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 1. decembra 2010 mu bol vstup do tohto bytu zakázaný. Obvinený tak preukázateľne a vedome porušoval súdom určený zákaz vstupu do bytu a to aj za pomoci použitia sily, čo takisto poukazuje na charakter jeho osobnosti ako páchatela trestného činu. Hoci sa obvinený v podanom dovolaní opäť štylizuje do pozície obete, za čo údajne môže jeho pedantná povaha, v konaní pred okresným súdom bolo jasne preukázané, že obvinený sa pravidelne dopúšťal násilia a to nielen voči poškodenej, ale aj voči jej mame, jej sestre a strýkovi. Na základe uvedeného poškodená navrhla, aby dovolací súd dovolanie obvineného ako nedôvodné podľa § 382 Tr. por. odmietol alebo podľa § 392 Tr. por. zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), za splnenia podmienok uvedených v § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Súčasne však dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 písm. g), písm. i) Tr. por.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a) až n) Tr. por. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok (s výnimkou dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Tr. por.) neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Dovolací dôvod podľa tohto ustanovenia možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď sa vydané rozhodnutie opiera o dôkazy, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom. Nemožno ním napadnúť spôsob hodnotenia dôkazu súdom. Nesprávne hodnotenie dôkazu možno napraviť v odvolacom konaní, nie však v konaní o dovolaní. Proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých, vo veci vykonaných dôkazov, dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie.

Obvinený v podanom dovolaní namietal použitie podanej správy psychoterapeutičky MUDr. K. a jej hrubý protiklad s ostatnými vypracovanými znaleckými posudkami. Dovolací súd v tejto súvislosti konštatuje, že na hlavnom pojednávaní nebolo ako dôkaz vykonané prečítanie akejkoľvek lekárskej správy MUDr. K., naopak, na hlavnom pojednávaní bol vykonaný len výsluch MUDr. K. v procesnom postavení svedka, pričom tento bol vykonaný v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami a strany mali možnosť sa k výsluchu vyjadriť a klásť svedkyňi otázky (čo obvinený ako aj jeho obhajca využili). Čo sa týka namietaného nesúladu podanej správy MUDr. K. (resp. jej svedeckej výpovede, keďže ako už bolo uvedené, z predloženého spisu nevyplýva, že by na hlavnom pojednávaní bola predložená akákoľvek správa MUDr. K.) so znaleckými posudkami, tu je len potrebné konštatovať, že obvinený v tomto prípade namieta spôsob hodnotenia dôkazu (výsluchu svedkyne MUDr. K.) v kontexte ostatných dôkazov, čo (ako už bolo uvedené vyššie) nemožno úspešne uplatňovať v rámci tohto dovolacieho dôvodu. Na základe uvedeného je zrejmé, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. naplnený nebol.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd oprávnený skúmať iba to, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú dve alternatívy a sice, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod naplnia aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dovolacie námietky obvineného, ktorými by podľa neho mal byť naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. stoja vecne (obsahovo) zjavne mimo tohto dovolacieho dôvodu, ktorý pripúšťa výhradne námietky právnej povahy a nie skutkového charakteru. V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je skutkový prieskum dovolacím súdom vylúčený, vzhľadom na zákaz skúmať a meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku (§ 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., časť vety za bodkočiarkou). Napriek tomu, že uvedené viackrát výslovne konštatuje vo svojom dovolaní aj samotný obvinený, jeho argumentácia v rámci tohto dovolacieho dôvodu je koncentrovaná práve do skutkových výhrad a je prejavom nestotožnenia sa so zisteným skutkom.

Najvyšší súd nezistil ani dôvodnosť námietok obvineného týkajúcich sa jeho dvojitého postihu za jeden skutok (porušenia zásady ne bis in idem), keďže rozkazom Obvodného úradu Považská Bystrica, odbor všeobecnej vnútornej správy č. VVS B/2010/02963-02 AP 11, 2010/360 zo dňa 3. novembra 2010 bol obvinený uznaný vinným zo spáchania priestupku občianskeho spolunažívania podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil voči svojej manželke Mgr. S. K.. V predmetnom trestnom konaní však v postavení poškodenej nevystupuje jeho bývalá manželka, ale jeho dcéra Ing. S. N., rod. K.. Preto keď prvostupňový súd v skutkovej vete svojho rozsudku uviedol toto konanie obvineného, bolo to výlučne z dôvodu popísania jeho konania voči svojej manželke, ktorým naplnil znaky skutkovej podstaty trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby voči poškodenej - svojej dcére.

Najvyšší súd potom už len sumárne uvádza, že k porušeniu zásady ne bis in idem fixovanej v článku 50 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky a v článku 4 ods. 1 Protokolu č. 7 Dohovoru môže prísť pri kumulatívnom splnení nasledujúcich podmienok: musí ísť o trestné konanie, totožný delikt a totožnú osobu. V danom prípade sa však o totožný delikt nejednalo.

Záverom najvyšší súd považuje za potrebné poukázať na to, že mu nie je zrejmé, z čoho v podanom dovolaní obvinený cituje odpovede MUDr. K. (uvedené na strane 6 jeho dovolania), ktoré mala svedkyňa údajne uviesť na hlavnom pojednávaní, nakoľko ani po oboznámení sa s obsahom zápisníc z hlavného

pojednávania a priložených zvukových záznamoch nezistil, že by svedkyňa MUDr. K. pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní povedala čo i len časť niektorej z viet citovaných v podanom dovolaní.

Vychádzajúc z uvedeného je zrejmé, že ani dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. nebol naplnený.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanoveniami § 371 ods. 1 písm. g), písm. i) Tr. por., preto dovolanie obvineného W. K. podľa § 382 písm. c) Tr. por. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.